

7. Сошинська В. Є. Основні канали професійної комунікації в документно-інформаційній сфері / В. Є. Сошинська // Вісник книжкової палати. – 2006. – 30–31 с.
8. Плешакова М. Г. Питання створення ефективної документально-комунікаційної інфраструктури / М. Г. Плешакова // Вісник Книжкової палати. – 2011. – 26–29 с.
9. Шелестова А. М. Електронно-документальна комунікація сучасного університету: тенденції розвитку / А. М. Шелестова // Вісник Книжкової палати. – 2010. – 27–32 с.

ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

В. В. Лисенко, студент групи Дід-61м, напрям підготовки «Документознавство та інформаційна діяльність»

Л. М. Колєчкіна, д. ф.-м. н., професор кафедри Документознавства та інформаційної діяльності – науковий керівник Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Згідно Концепції розвитку електронного урядування в Україні, одним із пріоритетів України є розвиток інформаційного суспільства, яке можна визначити як орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на формування інноваційної моделі розвитку високотехнологічне суспільство, в якому кожен громадянин має можливість створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися та обмінюватися ними, щоб дати змогу кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал для забезпечення особистого і суспільного розвитку та підвищення якості життя.

Основним механізмом організації взаємодії між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, громадянами і суб'єктами господарювання повинен стати електронний документообіг з використанням електронного цифрового підпису. Впровадження електронного документообороту сприятиме створенню умов для досягнення європейських стандартів якості послуг, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування [1, 56].

Для вирішення вищенаведених завдань важливу роль відіграє автоматизація роботи з документами, що циркулюють в органах влади. Саме автоматизація роботи з документами як складова частина запровадження електронного документообороту має

найважливіше значення для підвищення ефективності діяльності як окремих установ, так і системи державного управління в цілому. При цьому:

- зменшуються терміни підготовки і виконання документів;
- створюються і автоматично підтримуються бази (архіви) нормативних і розпорядчих документів;
- зменшується кількість рутинних операцій, працівники одержують можливість зосередитися на вирішенні змістовних задач управління;
- підвищується якість підготовки управлінських рішень;
- зменшується кількість «загублених» документів, місцезнаходження яких невідомо;
- процеси розробки і проходження документів стають інформаційно прозорими і допускають контроль на будь-якій стадії;
- з'являється стимул і можливості для удосконалення структури організації [2, 49].

Обчислювальна техніка і засоби зв'язку міцно ввійшли в сучасне життя, і подив викликає вже не їхня наявність, а скоріше, відсутність чи недостатньо ефективне використання. Рівень комп'ютеризації комерційних структур і громадян досить високий. А от ступінь освоєння електронних інформаційно-комунікаційних технологій органами державного управління є на низькому рівні.

Для постійної публікації актуальних документів органів державного управління і відстеження ходу просування запитів потрібна інформація, яка може бути отримана із систем автоматизації документообігу різних установ. Тому ця інформація повинна автоматично експортуватися з них для публічного доступу.

Введення законодавства, що забезпечує юридичну значимість електронного цифрового підпису, відкриває можливість створення систем обміну електронними документами, які не потребують дублювання електронних документів паперовими і дозволяють тим самим значно знизити витрати органів управління.

На шляху розробки таких систем є об'єктивні труднощі:

- а) відсутність будь-яких систем автоматизації документообігу в цілому ряді організацій;
- б) розмаїтість систем і форматів, використовуваних у різних організаціях;

в) необхідність надійної автентифікації відправників / одержувачів;

г) захист інформації від зміни в процесі доставки;

д) необхідність захисту конфіденційної інформації [4, 24].

Сучасні програмні засоби, дозволяють успішно вирішувати всі ці проблеми. І сьогодні розробка і впровадження систем, які автоматизують обмін електронними документами між організаціями, є абсолютно реальною задачею. Експлуатація цих систем можлива й організаціями, які не мають автоматизованої системи документообігу. Вони можуть приймати і передавати документи за допомогою засобів обміну електронною поштою, доповнених засобами роботи з формами, електронним цифровим підписом і засобами захисту інформації. Найбільшу користь і помітне зниження трудомісткості одержать організації, в яких документообіг цілком автоматизований.

Основний зміст роботи більшості органів державного управління – це вироблення управлінських рішень, що протікає у формі роботи з документами. Тому ефективність здійснення ними своїх функцій у значній мірі визначається системою роботи з документами, прийнятою в організації [3, 28].

Існує два можливих підходи до застосування інформаційних технологій для вдосконалення документообігу в органах державного управління:

1. Підвищення ефективності існуючих процедур роботи з документами (автоматизація діловодства).

2. Перехід до електронного документообігу.

Автоматизація діловодства органу державного управління базується на тому, що при реєстрації паперового документа він цілком або частково переводиться в електронну форму, і подальша робота ведеться в основному з електронними реєстраційними картками і представленнями документів. Впровадження такої технології дозволяє: прискорити рух документів по організації; гарантувати своєчасний розгляд документів; забезпечити ефективний контроль виконання документів і прийняття управлінських рішень; підвищити ефективність роботи як окремих чиновників, так і організації в цілому; знизити витрати на розмноження, передачу і збереження безлічі копій паперових документів; при прийнятті рішень підвищити їхню обґрунтованість і якість за рахунок надання виконавцю максимально повної документаційної бази.

Список використаних джерел

1. Бурніс'єн Ж. Електронний документообіг. Удосконалення. Сучасні тенденції розвитку / Ж. Бурніс'єн, Р. Оберт. – Київ, 2009. – С. 102–104.
2. Грабовський В. А. Впровадження системи електронного документообігу / В. А. Грабовський, О. Маркуц // Національна академія державного управління при президентові України, компанія ТОВ-ЕР-ДЖИ-ДЕЙТА. – Київ. – С. 82–86.
3. Демкова М. С. Доступ до інформації та електронне урядування / Центр політико-правових реформ / М. С. Демкова, М. В. Фігель. – Київ : Факт, 2004. – 336 с. – Бібліогр.: с. 340–343.
4. Васюкова І. В. Основи організації електронного документообігу : підручник / І. В. Васюков, С. М. Головань, А. М. Давиденко, В. О. Хорошко, Л. М. Щербак ; Держ. ун-т інформ.-комунікац. технологій. – Київ, 2008. – 230 с.
5. Про електронні документи та електронний документообіг [Електронний ресурс] : Закон України від 22.05.2003 р. № 851-IV // Закони України – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=851-15> – С. 123–158.

ЕЛЕМЕНТИ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Т. С. Носенко, студентка групи ДІДМ-71, спеціальність «Документознавство та інформаційна діяльність»

С. В. Гаркуша, д. т. н., доцент, проректор з наукової роботи – науковий керівник

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Використання інформаційних технологій має величезне значення для підвищення конкурентоспроможності економіки та підвищення ефективності роботи органів державного управління та місцевого самоврядування. Тому інформатизація органів державної і муніципальної влади сьогодні є одним із пріоритетних завдань керівництва нашої країни.

Незважаючи на високі темпи розвитку інформаційних технологій в останнє десятиліття, Україна не змогла скоротити відставання від промислово розвинених країн в рівні інформатизації економіки і суспільства. Частково це викликано економічним відставанням від розвинених країн. До того ж недостатній